

The primacy of the spirit / By Lonny S. Jarrett

עליונות הנשמה / מאת: לוני ג'ארט
תרגום: מיכל גילה

פטר דדמן, הטיל ספק ביכולתה של הרפואה הסינית לטפל ביעילות ברמת הנשמה, או במצבים פסיכולוגיים, והזהיר אותנו שעלינו להיות זהירים כאשר אנו טוענים שיש ביכולת הרפואה הסינית לטפל במצבים אלה. הנושאים המרכזיים שמועלים במכתב זה, מדגישים את החשיבות בהכרת יחסי ההירארכיה הטבעיים הקיימים בין גוף, נפש(מינד) ונשמה, כמו גם בין תלמיד למורה, ובין מטפל ומטופל.

נשמה והירארכיה

אין בכוונתי, כפי שהצהיר מר דדמן, להציע שהעיסוק ברפואה סינית בפני עצמו, הוא בהכרח דרך להארה למטפלים ולמטופלים. הנקודה שברצוני להדגיש היא שכשמדובר בחיים רוחניים, רפואה סינית מציעה לאלו מאיתנו המבינים שהנשמה היא ראשונה במעלה, הזדמנות לטפל ולהיות מטופל בדרך שתואמת את ליבת מערכת הערכים שלנו. אני מסכים עם מר דדמן, אשר מזהיר אותנו, שעלינו להיות זהירים כשאנו טוענים ליכולתה של הרפואה הסינית לטפל במינד (נפש) ובנשמה. באופן כללי, יש לנו מושג מאד פשטני לגבי מהי נשמה, או ממה מורכבים חיים רוחניים, ועדיף להיות צנועים. יחד עם זאת, אלה מאתנו המכירים בעליונותה של הנשמה, חייבים לדבר באחריות אודות העובדה הפשוטה שרפואה סינית היא אכן מדע מעמיק של המעצורים הפסיכולוגיים המונעים את ביטוי הנשמה דרך הכלי האנושי. ההתעוררות הרוחנית מאירה את היחסים האמתיים והנכונים של כל הדברים, ובהם אנו מגלים שהגוף הוא כלי להתפתחות של הנשמה והמודעות. בכך מתגלה מחויבות ההופכת ליסוד של מה שאנו עשויים לקרוא חיים רוחניים. התבוננות מעמיקה תגלה לנו ששתי שאלות, "מי אני?" ו"כיצד אחיה את חיי?" הם הכוח המניע של הייקום עצמו. בפשטות, המטרה העליונה של רפואה היא להאיר את התשובות לשאלות הללו, ולהזיז את כל המכשולים למימושם. מנקודת מבט רוחנית, הרפואה האותנטית היחידה היא לעורר מודעות לטבע האמיתי. לא קיים ריפוי, במובן העמוק והרחב של המילה, שאינו תורם למסע הנשמה בבשר ולתוך העולם הזה. מוקד עבודתי הוא להבהיר את הרפואה שלנו במובן זה, בהקשר שהוא רלוונטי לזמן ולתרבות שבה אנו חיים.

מר דדמן מגדיר את הנשמה כ"מבנה הפסיכולוגי" של האדם או "מצבו הרוחני". אני מבין את המושג "מבנה פסיכולוגי" ככולל את האישיות כפי שהיא לכודה במחשבות, כאינטרפרטציות (פירושים) של נסיון חיים ושל רגשות. האני המתעתע והמוגבל הזה, מותנה עמוקות, על ידי גורמים סביבתיים ותורשתיים, ולו אני קורא "אגו". מנקודת מבט רוחנית, זה בעצם האנטיטיזה לנשמה/רוח. האני השקרי אינו משתנה באופן משמעותי, וזה מוזכר במה שמר דדמן מתייחס "הזמן, הזיעה והכאב שנדרשים כדי להשיג התבוננות פנימית, והשינוי הקטן" בו. האגו מהווה את עצם הסטגנציה שהרפואה הגבוהה מתאמצת למנוע.

החלק שבנו, שרוצה לקחת זמן בתהליך הריפוי, אינו החלק שמעוניין להכיר באמת היסודית של מי אנו באמת עכשיו! מנסיוני האיש, אני יודע בוודאות, "שבעיות פסיכולוגיות ארוכות שנים", יכולות להיפתר בן-רגע. זה יכול לקרוא באמצעות חסד (מתנה שהוענקה מגבוה) או, יותר חשוב, על ידי קבלת החלטה עם שכנוע.

כאשר אני מדבר על לטפל בפציינט ב"רמת הרוח/הנשמה" למה כוונתי?
האספקט ה"יני" הוא החלק העמוק ביותר של החלק הטוב ביותר שלנו, הוא מושרש בהוויה שטרם נולדה ומייצג את העוגן שלנו במקור האינסופי שנמצא מעבר לעולם הזה. במונחים של הרפואה הסינית, זה נקרא "ling", ומייצג את הכוח המיסתורי באמצעותו משהו נוצר מהכלום. האספקט ה"יאנגי" הוא שלוחה של הפוטנציאל הלא מולד הזה לתוך ההתגלות(מניפסטציה), כאימפולס היצירתי עצמו. האני האותנטי הזה מקביל ל- "shen". שני חלקי נשמה אלו הם אחד והם מייצגים את קו ההתפתחות העמוק ביותר והגבוה ביותר, דרכו חיי האדם מתפתחים ומתגלים.

להגשים את הייעוד שלנו, משמעו, להפוך לאחד עם הציר האבסולוטי הזה, של גישה חיובית בחיים. וכפי שמצטט בכישרון ה- shen nong ben cao jing : "הדרגה הגבוהה ביותר של הרפואה מפקחת על הזנת הגורל".
מנקודת מבט זו, הנשמה היא החלק הטוב ביותר שלנו, שהחיים לא נגעו בו, ואינו זקוק לטיפול. לחלק הנשמתי שלנו אין כל בעיה, הוא תמיד חיובי, לעולם אינו מאזכר את העבר, או את ה"אני", ותמיד דוחף קדימה לרגע הבא. זהו הכוח המניע את האבולוציה עצמו, והרפואה הסינית גדושה במלים המתארות זאת, כפי שמפורט בכתבי.
הנקודה היחידה לגבי טבע הנשמה היא היותה בשינוי תמידי, כך שכאשר אנו מזדהים עצמנו כנשמה, ופועלים בהתאם לה, שינויים משמעותיים ועמוקים קורים כהרף עין. לכן, ההתמחות הרוחנית ברפואה, אינה בהכרח כרוכה ב"ריפוי הנשמה" כשלעצמו, אלא דווקא בהסרת כל המכשולים להתגלות הנשמה בחיינו כמקור לריפוי הרוח.
ההתניות שלנו, והאשליות שלנו הם שהופכים אותנו מעוותים, וזו ההכרה בנשמה, והחתימה לקראת הנשמה, ששבה ומיישרת אותנו (במונחים של- de' zhenqi and zheng gi , לדוגמה). המטרה הגבוהה של הרפואה, היא לעזור לטהר את הכלי כדי שישקף בצורה טובה יותר את הנשמה. כל צמח מרפא, נקודת דיקור, ואינטראקציה קלינית, מכילים בתוכם את הפוטנציאל לקדם מטרה זו בידיו של המטפל הרציני.

הירארכיה: מטפלים ומטופלים

רבים מאתנו, מטפלים או מטופלים כאחד, יודעים שרפואה סינית יכולה ליצור בנו שינוי מעצים, בכך שמביאה מודעות להיות בקנה אחד עם הנשמה.
הרפואה הגבוהה ביותר, עשויה לשחזר זיכרון של מה שנשכח, בכך שמעוררת בהתנסות שלנו, את החלק הטוב ביותר שבנו, שמעולם לא נפגע על ידי החיים. כך, מטופלים חווים מצבי התעלות. זוהי אחריותנו כמטפלים, לומר למטופלים את המלה הנכונה בהקשר המתאים להתנסות שלהם, ולהובילם בתהליך של הפיכת ההתעלות שחוו בטיפול, לשלב חדש בהתפתחות שלהם.
כמובן שרצונו ועניינו של המטופל, כמו גם עבודתו האישית, היא קריטית לתהליך, כפי שהציע מר דדמן.
יחד עם זאת, זוהי המחויבות שלנו לתמוך במאמצי המטופל, בכך שנחתור להפוך דוגמאות חיות של מה שאפשרי בעצמנו. מכאן, שחייבת להתקיים הירארכיה טבעית בין מטופל למטפל, אשר בה אנו, כמטפלים, באמצעות מאמצינו הבלתי נלאים, חותרים להתקדם קדימה ולחיות לפי הסטנדארד הגבוה שראינו. בהחלט מתקבל על הדעת, שמטפל ברפואה אינטגרלית, המוביל מטופל לעבר שלמות, יהיה בדרגה הרבה יותר מתקדמת במסע. אבולוציונית, בנקודה זו בהיסטוריה, הדרגה ה"מתקדמת יותר" היא קפיצה משמעותית לרבים מאתנו! עדיין, למען המטופלים שלנו, זו קפיצה שאנו חייבים לקפוץ עכשיו.

חשיבות זו של התפתחותנו האישית, נרמזת על ידי מר דדמן, כאשר הוא מצהיר שהוא "לא חוקר את הדרכים שרוח המטפל משפיעה על המטופל". אחר עשרים שנות אימון, מדוע מטופל אחד מתרפא, והשני לא, עדיין נשאר מיסתורי בעיני. אך אני בטוח

שהתרומה המשמעותית ביותר לריפוי היא חסד, רצונו הכנה והאמיתי של המטופל להשתנות, ורמת ההתפתחות של המטפל עצמו. אני בטוח, שהחלק החשוב ביותר של ההתפתחות שלנו כמרפאים, לא נמצא בתחום הידע הטכני או האקדמי.

מה זה אומר לקחת אחריות מלאה על תרומתנו בתהליך ריפוי המטופל שלנו?

עד כמה רחוק יכולים אנו המטפלים להגיע בהתפתחותנו כבני אדם, שחיייהם נתונים לנשמה? - איננו יודעים גבולות.

עד איזה עומק, יישור הקו של נו עם הנשמה, יתרום חיובית לריפוי המטופל? - שוב, איננו יודעים גבולות. הגם שאנו רק בשלב ה"ניקוט" של הבנת השאלות הללו, ברור שהפוטנציאל החיובי של לשאוף להשיגם הוא אינסופי.

בימינו מקובל לשמוע דיבורים על רפואה "הוליסטית" ו"אינטגרלית". מעטים הקוראים שיטילו ספק בכך שרפואה סינית היא מדע הוליסטי מפותח, ויחד עם זאת, המשמעות העמוקה יותר של זה, עשויה להיות פחות ברורה.

המונחים הללו מרמזים על יותר מאשר אוסף של מודלים מהמזרח והמערב שהמטפל יכול לבחור מתוכם. בפשטות, המטרה של רפואה הוליסטית ואינטגרלית, היא להניע את המטופל למצב של שלמות ואחדות.

זה אומר שקיים רק אחד מאתנו ולא שניים. זה אומר שהמצב החצוי שלנו נרפא, ושכל הסתירות היסודיות נפתרו בשורשן.

האינטגרציה של יין ויאנג בחזרה לאחד, היא עיקרון יסודי בפזיולוגיה סינית.

לומר שרפואה סינית אינה מתייחסת להתפתחות המודעות והנשמה, זה לומר שרפואה סינית אינה הוליסטית, ואינה מהווה חלק חשוב מהרפואה האינטגרלית - אינני מסכים עם זאת.

הירארכיה: מורה ותלמיד

תודעה נאורה עברה מדור לדור כמו אש, מאדם למשנהו. תלמיד רציני, מכל תחום לימוד, מחפש את המורה הטוב ביותר שביכולתו למצוא. אם אדם הוא תלמיד המציאות, אזי יחפש מורה שהוא מאוחד לגמרי, מורה שהשיג דרגת חופש, והפגין שכנוע בלתי ניתן לערעור בביטוי דרגת חופש זו בחייו. בנוכחות אדם שכזה, עלינו להגיע להתנסות בתודעה נאורה די מהר. התנסות שכזו מרימה את המסך מעל נקודת המבט הצרה שלנו, ופותחת את החלון לעבר האינסוף, על מנת לגלות את היחסים הנכונים והאמיתיים של כל הדברים. בכך, הנשמה (Hun & Po) מתיישרת, בעודנו מתנסים באפשרות החיה של שלמות המתגלה באבסולוט (מיוצגת פיזיולוגית בציר לב-כליות).

עשינו את המאמץ לחפש אחר המורה, והמתנה של המציאות האמיתית מוענקת לנו באמצעות חסד. וכן, ברגע שקבענו את רצוננו תוך שכנוע - תידרש מאתנו עבודה מתמשכת כדי להפוך לדוגמאות חיות של המציאות הגבוהה הזו שראינו. המורה אינו יכול לעשות זאת עבורנו, ויחד עם זאת, דוגמא חיה הינה הוכחה לכך שמה שראינו יכול להתגשם בבשר. עלינו להיות דוגמא חיה למטופלינו לא פחות מאשר להיות אדם השואף לחיות על פי אמות המידה הגבוהה שראינו. זהו הבסיס בהא הידיעה של סמכות מוסרית, להציג עצמך כמרפא, בניגוד לטכנאי. וזה גם הבסיס לפתח את בטחוננו בעובדה ששינוי לא חייב לקחת זמן, רק כוח רצון (zhi) ועניין (shen).

כאשר מר דדמן מצהיר "מעולם לא שמעתי על פסיכותרפיסט או על מורה רוחני (מלבד מספר מצומצם של גוראים עם כתות) שמחזיק בדעה שאדם אחד יכול "לטפל" או לשנות באופן ניכר את נשמתו של אדם אחר בדרך כל שהיא". הוא מגלה לנו או את חוסר הנסיון שלו, או את אי הבנתו, או את הציניות שלו לגבי יחסי משמעת-הגורו. כפי שהוצהר קודם לכן, הנושא אינו שאחד מטפל או משנה את הנשמה של אדם אחר, אלא הנושא הוא לעורר וליישר קו בין התודעה לנוכחות הרוח והנשמה. מר דדמן טוען כי מורים רוחניים אינם טוענים כי הם יכולים לזקק נשמתו של אדם, ואז הוא ממשיך להשמיץ בעדינות את אלה הטוענים שיש ביכולתם לעשות כן, בכנותם עצמם "גורו של כת".

בואו נבהיר, גורו אמיתי, אינו פחות מאשר אדם שהוא באחדות גמורה, המעורר מודעות של אחדות באחרים ומדריך אותם לחיות את המימוש הזה בעולם. הנה כוכב הצפון המייצג את לב השמיים, השמש, הקיסר, הגורו, וליבו של האדם. כל אחד מהם הוא ביטוי פיזי שונה של האבסולוט, המרכז שמעולם לא זז מן האמת. מנסינו, יחסים כנים עם אדם שמאוחד בשלמות שכזו, אכן מזקק את מסע הנשמה לתוך העולם הזה.

מסקנה

מחקרים המבוססים על הוכחות, הם בעלי מקום ברפואה אינטגרלית, שהולכת ומתפתחת, אולם, נקודת המבט ההגיונית היחידה לגבי איזו שאלה לשאול, לגבי הפירוש של הנתונים, או הישום של התוצאות, יכולים לבוא מליבת מערכת ערכים אשר מכירה בנשמה כראשונית. ברור, בנקודה זו בהיסטוריה, יש לנו די והותר הוכחות שהישגים מדעיים שנפרדים ממערכת ערכים רוחנית, מובילים בקביעות לתוצאות פחות מן הרצויות. ואני אהיה הראשון להכיר ש"רוחניות" נפרדת מתוצאות רציונאליות היא אמונה טפלה והיא מסוכנת לא פחות. אולם, בתאריך מאוחר זה, נקודת המבט ההגיונית מגלה שהנשמה היא ראשונית, והיא היסוד עליו, כל מדע המשרת את האנושות, צריך להיבנות.

אם נקודת ההתייחסות שלנו היא נשמה, אנו בעמדה ברת מזל, שבה נוכל להכניס את כל התמונה הקלינית, ולהכיל את כל התגליות הפיזיולוגיות הרלוונטיות בפרקטיקה. זאת מאחר ואנו מכירים ביחסי ההירארכיה הטבעית בין מה שאנו מציינים כגוף, רוח, נשמה. נקודת מבט חומרית, לעומת זאת, לעולם לא תוכל להכיל את התפקיד הבסיסי של הרוח, של תודעה, בהיותה מובילה את התפתחות העולם החומרי. לכן, מחקר, או נסיון קליני המכוון לנקודת מבט שכזו, יתבסס תמיד על מסקנות לא הגיוניות, ויהיה עיוור בפני הפוטנציאל הגבוה שרפואה סינית מציעה.

כיצד דבר מגיח מן הכלום, ישאר תמיד תעלומה. כיצד תודעה של רוח מתפתחת דרך הגוף הפיזי גם היא סוד מיסתורי. וכיצד הנחת מחטים בגופו של אדם, יכולות להעצים את התפתחות הנשמה והמודעות, גם זו תעלומה. הדרישה להוכחת קיום נשמה, והקשר שלה לרפואה, היא הכחשה של מי ומה שאנו באמת. הדואליות גוף/נפש חיה וקיימת, ואני נוטה לפעול ולדבר אודות האימון הרוחני ברפואה, בטרם הקונפליקט הזה יפתר, לא פחות מאשר נטייתי לתמוך בזכותה של מדיניות סביבתית שפויה כאן ועכשיו, בטרם אבחן את החימום הגלובלי במשך מאה השנים הבאות. אחרי הכול, כמה זמן אנו חושבים שיש לנו באמת?

זה הכרחי/חיוני שאלה המכירים בעליונות הנשמה, יעמדו על הקמת גוף בבריטניה, המעניק רשיון, ומכיר ברפואה סינית, בראש וראשונה, כמדע הנשמה. זה אומר לכבד נטיות שונות, ולהשקיע מאמץ להבין מה המשמעות של רפואה אינטגרלית, ומה המשמעות העמוקה והגבוהה שלהם?

נדרש מבנה, המאפשר למסורות שאינן TCM לפרוח ברשות עצמן, ללא השגת גבול מצד אלו המחפשים להפוך רפואה למדע חומרי וסטרילי.

אין זו שאלה האם ביכולתה של רפואה סינית לשנות את יחס בני האדם לרמת הנשמה, או את התנסותם עם רמת הנשמה, השאלה היחידה היא האם לנו כמטפלים קיימת יושרה שבכוונה בנושאים שכאלה, להתמיד ולרדוף אחריהם ברצינות בחיינו אנו. כמטפלים, איננו מטילים ספק ברמה שבה הרפואה שלנו (רפואה סינית) נגעה בנשמתנו. וכמטפלים, איננו מתכחשים לרמה שבה נשמת המטופלים שלנו הושפעה על ידי רפואה סינית באמצעות ידנו. לכן, אנו משמשים הד ל-"Lingshu" באומרנו שרפואה סינית, מעל ומעבר לכל דבר אחר, מושרשת בנשמה.

לוני גארט, הוא הסופר של שני ספרים: "להזין את הגורל", ו"הפרקטיקה הקלינית של רפואה סינית". את לוח השיעורים שלו בבריטניה ניתן למצוא באינטרנט spiritpathpress.com ניתן להשיגו ב acutkd@aol.com

הגדרות ומושגים:

גוף – הכלי הגשמי שדרכו הנשמה והמודעות מתפתחים .

אגו – מכאניזם אנכרוניסטי של המינד אשר מתרגם את משמעות כל נסיון חיינו ביחס לעצמנו, אשר יוצר את האשליה של תחושת עצמי נפרדת. עצמי שנולד ומת בתקופת זמן. עצמי זה הוא בבעלות עלינו, והכלי העיקרי שלו הוא להפחיד אותנו ולהוליך אותנו שולל באמצעות פחדים ותשוקות. זהו פילטר המכחיש את כל התנסות שהיא בקונפליקט עם קיומו של האני הנפרד, ומכניס פנימה רק את ההתנסויות המאשרות שהאגו הוא אני. לכן, המודעות מולכת שולל כי המחשבות והרגשות הם אלו שמתנים את המינד.

מינד - כלי מתפתח וצומח של מערכת העצבים, המאפשר לנו להתמצא בזמן ובמרחב. כללית, המינד כל כך מותנה על ידי מחשבות ורגשות, שהפירושים שאנו נותנים, והתגובה שלנו לחיים, הופכים מכאניים וחסרי אנושיות. מדיטציה חושפת את מי שאנו באמת ברמה העמוקה והגבוהה, וזה לפני מחשבה, רגש, ומינד. החלק הטוב ביותר של עצמנו (החלק האותנטי: Zhen/zheng) פועל ספונטאנית (zi ran) תמיד חופשי מהמינד, ומקדים את המינד. המינד יכול להפוך מותנה ומורגל על ידי האגו.

נשמה – הציר המושלם (אבסולוטי) והבלתי אישי בהתפתחות האנושית, שיש לו אספקט ייני המתקשר ל- ling, ואספקט יאנגי המתקשר ל- shen. פזיולוגית, אנו מכירים בו כציר לב/כליות. במובן הגבוה, אפשר להחשיב זאת כשם נרדף למודעות.

רוח: רוחו היא אינדיבידואלית, ברמה שהיא מייצגת את הנושאים הקרמתיים שאדם חייב לטהר או "לשלוט" בהם במהלך גלגול נשמה. זהו החלק שבנו שמתגעגע לאיחוד עם האבסולוט או עם הנשמה. ברפואה סינית זהו הציר האופקי של ה- hu (עץ) וה- po (מתכת) (חשוב על חמשת האלמנטים כארבע רוחות השמיים והאדמה במרכז). אש ומים מייצגים את הציר האנכי, עץ ומתכת מייצגים את הציר הרוחבי.

מודעות: במובן הגבוה מושג נרדף לנשמה. זה אשר מתחיל, מקיים, ודוחף את ההתפתחות של העולם החומרי. זה אשר מסתכל דרך הכלי. לעתים קרובות, מודעות כל כך לכודה בפח של המינד, עד כי ההתנסות היחידה של העצמי היא דרך מחשבה והרגשה. מודעות של השתקפות עצמית, מציעה לבני אדם את האפשרות להתנסות במודעות בפני עצמה, עצמאית ממינד (זמן ומרחב), מחשבות ורגשות. קליטת מודעות בדרך זו, היא הפרספקטיבה בהא הידיעה, של ההתנסות הנשמית עצמה.

לינג: פוטנציאל, היכולת המיסתורית של הכלום ליצור משהו. האספקט הייני של הנשמה.

Shen : מודעות, עניין. האספקט היאנגי של הנשמה.

הארה: תהליך נצחי של יישום כוח הרצון (מים, חוכמה- התגברות על פחד) ועניין (אש, כניעה, חמלה, אהדה- התגברות על תשוקה) להיות לדוגמא חיה ונושמת של האבסולוט(הבלתי מוגבל, מושלם) שאדם גילה בחושפו את רצון האל. מצב של לחיות בהתאם למימוש הגבוה ביותר של האדם תוך עשייה.

פרטטתי את הבסיס התאורטי של רפואה סינית כרפואה הוליסטית בפרסום הראשון שלי בנושא לפני עשרים שנה. ראה: Jarrett, LS: The holographic paradigm and acupuncture, The Journal of Traditional Acupuncture, Vol: VIII, No:2, pp. 36-41, 1985.